

sidst sin Villie igennem og dikterede den 10 pCt.s Nedsættelse. Naar den ærede Minister siger, at efter alle de Beretninger, som foreligger, var man ogsaa fra en stor Del af de paa Mødet repræsenterede Slagteri-ers Side villig til at tage Haanden, d. v. s. til at tage imod det Forslag, Ministeren fremsatte, saa er det ikke rigtigt, og de Beretninger, Ministeren i saa Henseende har faaet, er ikke korrekte. Der var ikke hos en stor Del af de paa Mødet repræsenterede Slagterier en saadan Villighed til at tage mod dette Forslag, tværtimod var Forholdet det, at ved Afstemningen stemte kun 8 Medlemmer for denne Indstilling fra Ministeren, medens alle de øvrige stemte imod, og der var vel en ca. 140 Medlemmer til Stede. Den Meddelelse, Ministeren i saa Henseende har faaet, er saaledes ukorrekt. Dette, at Ministeren dikterede den 10 pCt.s Nedsættelse, var i Virkeligheden det, der bragte Striden om disse Foranstaltninger til at blusse op paa ny. Det er min fulde Overbevisning, at det havde været langt klogere, om Ministeren havde holdt sig paa den frivillige Overenskomsts Vej. Ad den frivillige Overenskomsts Vej kan man i Virkeligheden naa langt, det har vist sig i Forhandlingerne med Landbrugets Repræsentanter. Ad den frivillige Overenskomsts Vej naaede man langt i Fjor, baade til at faa Tilslutning til Udførselsforbud, til at faa Tilslutning til Fodringsforbud og til at faa Tilslutning til meget andet. Ad den Vej har man ogsaa naaet adskiltigt i Aar, blandt andet dette, at Slagterierne frivilligt gik ind paa at sætte en meget lav Maksimalpris paa alt Slagteriaffald og ogsaa, set i Forhold til det udenlandske Marked, en forholdsvis lav Pris paa Flæsk.

Ministeren kom ikke ind paa min Paavisning af, at denne 10 pCt.s Nedsættelse har virket meget uheldigt overfor vort engelske Marked, men det er dog ganske klart, at den i saa Henseende har virket meget uheldigt. Ministeren kan ikke imødegaa de Tal, jeg i saa Henseende nævnede, hvoraf det fremgik, at det indenlandske Forbrug er steget fra omtrent 6 til omtrent 30 pCt., og at dette har øvet en ret skæbnesvanger Indflydelse paa det udenlandske Marked, er ganske klart. — Ikke heller kom Ministeren ind paa min Paavisning af, at det i Virkeligheden er i Strid med hans Udtalelser i Fjor, naar han fastsætter Maksimalpris paa disse Varer. Jeg citerede hans Udtalelser i Landstinget i Fjor, der lød saaledes: „Der er jo en stor Del af de Levnedsmidler, som er vigtige for Befolkningen, hvis Pris ikke kan reguleres, men

af disse Varer har vi et Overskud, som det forhaabentlig vil lykkes os under Bevarelse af Landets Neutralitet at udføre, og Prisen for disse Varer vil da blive reguleret herigennem.“ Jeg tror, det i Henhold til disse Udtalelser maa erkendes, at det ikke var Forudsætningen, at Prisen skulde reguleres kunstigt nedad paa disse Varer, og jeg tror, at naar Stillingen er saaledes, havde det været klogt af Ministeren, som ogsaa det ærede Medlem for Æbeltoft-Kredsen (N. Neergaard) pegede paa, at tage en Forhandling med Rigsdagen, om den ønskede andre Synspunkter lagt til Grund, og det vilde have været forholdsvis let at tage den Forhandling, da Rigsdagen jo var inde.

Ministeren siger videre, at det var Ministeriets Ret i Henhold til den Overenskomst, der var sluttet med Slagterierne, at fastsætte Prisen paa det indenlandske Flæsk, der blev tilbageholdt, og at denne Nedsættelse var en Forudsætning for Overenskomsten. Det er paa det bestemteste bestridt af de to Mænd, der stod som Repræsentanter dels for Andelsslagterierne, dels for de private Slagterier, Konsul Nørgaard og Direktør Ole Olsen. Ministeren siger — jeg synes som en Undskyldning for, at man gik til dette Skridt —: „Jeg vil blot yderligere til det ærede Medlem sige, at naar man mente sig berettiget til at opgive den engelske Pris som Norm for Prisen her i Danmark, skyldtes det ogsaa den Omstændighed, at Stigningen i den engelske Pris delvis var foraarsaget ved en Nedgang i Forsyningen paa det engelske Marked, som ikke var forudsat ved den trufne Ordning og ikke var en nødvendig Følge af Forholdene ved Flæskeproduktionen“. Det findes Spalte 729. Det er jo en noget orakelmæssig Tale, men maaske er det ikke muligt at fremsætte Udtalelserne mere bestemt, og jeg vil ikke bebrejde Ministeren noget i saa Henseende. Jeg ved ikke, om jeg ganske forstod ham, men hvis jeg forstod ham ret, sigtede han til, at der var sket en Forskydning i vor Eksport, og hvis det er det, han vil bruge som Begrundelse for Nedsættelsen af Maksimalprisen med 10 pCt., maa jeg sige, at den Forskydning er jo rettet igen, de Forhold er nu bragte i Lave, saa den Begrundelse kan i alt Fald ikke længer bruges.

Ikke heller kom Ministeren ind paa min Paavisning af, at disse Maksimalpriser virker som indirekte Skat, idet de pr. Tønde Land falder 6 Gange saa haardt paa de meget smaa Jordbrug som paa de større. Jeg tillod mig forleden at gaa ud fra, at Systemet med Maksimalpriserne havde løbet Linen ud, og at vi neppe fik flere, og jeg